

ХТО Ё ХАТЦЫ ЖЫВЕ?

Нядаўна на тэрыторыі нашага дома з'явілася таблічка «Выгул сабак забаронены», а на дзвярах пад'езда ЖЭУ вывесіла аб'яву з заклікам зарэгістраваць чатырохногіх кватарантаў. Пад ёй — канкрэтная дата, да якой гэта можна зрабіць добраахвотна. У іншым выпадку наяўнасць жывёлы ў кватэры камунальнікі паабяцалі высветліць іншым спосабам — напрыклад, падчас рэйдаў. Аб'яву месяц таму знялі. Цікава, чым усё скончылася?

— Такім чынам мы нагадваем грамадзянам, што жывём у цывілізаванай дзяржаве, — тлумачыць **начальнік аддзела эксплуатацыі і добраўпарадкавання Магілёўскага УКП (упраўленне камунальных прадпрыемстваў) Сяргей МАКАРАНКА**. — У заканадаўстве выразна прапісана, што кожны, хто мае хатнюю жывёлу, павінен плаціць падатак. Але гэты факт чамусьці многія ігнаруюць.

Нагодай для актывізацыі дзеянняў стаў зварот да камунальнікаў падатковай інспекцыі. Сяргей Уладзіміравіч дэманструе афіцыйную паперу, дзе напісана, што гаспадар

сабакі павінен зарэгістраваць свайго гадаванца ў жыллёва-эксплуатацыйнай арганізацыі ў трохдзённы тэрмін з моманту набыцця. Раз на квартал ён павінен плаціць 1,5 базавай велічыні за ўтрыманне сабакі патэнцыйна небяспечнай пароды і 0,3 — ва ўсіх астатніх выпадках. Для чыпаваных і стэрэрызаваных сабак у Магілёве існуюць льготы — мінус 10 % ад гэтай лічбы.

УКП падрыхтавала памятку для ўладальнікаў сабакі катой, якая нагадвае пра неабходнасць рэгістрацыі.

— Будзем размяшчаць яе на інфармацыйных дошках жылых дамоў, — удакладняе суразмоўца. — Падставы вельмі сур'ёзныя. У пачатку лета на тэрыторыі Магілёва былі выпадкі шаленства сабак. Гэта ненармальна, калі нешта пагражае чалавеку.

Па некаторых звестках, у Магілёве каля 3000 зарэгістраваных сабак і прыблізна каля 800 катой. Толькі ў Ленінскім раёне легальна жывуць 1397 сабак і 260 катой.

— Катой таксама трэба рэгістраваць, але аплата за іх не спаганяецца, — удакладнілі ў ЖРЭУ (жыллёва-рамонтным эксплуатацыйным упраўленні) Ленінскага раёна.

Выяўляюць незарэгістраваных жывёл рознымі спосабамі. Дзесьці дапамагаюць камеры відэаназірання, дзесьці «добрыя» суседзі, дзесьці жывёлы самі выдаюць сваіх гаспадароў выццём, гаўканнем ці мяўканнем. Акрамя гэтага, камунальнікі праводзяць штомесячныя рэйды, падчас якіх аглядаецца тэрыторыя, праводзяцца пакватэрныя абходы.

Што датычыцца падатку, то ён цалкам трапляе ў даходную частку мясцовага бюджэту. Развіццё за яго кошт інфраструктуры для катой і сабак, на жаль, не прадугледжана. На сённяшні дзень у Магілёве 35 пляцовак для выгулу сабак. Але гэта звычайныя пустыры, якія знаходзяцца на аддаленні ад жылых будынкаў. Ніякіх агароджаў, турнікетаў і абсталявання для актыўнага адпачынку чатырохногіх там няма.

— У нас на сённяшні дзень няма такога артыкула затрат і няма нормаў, якімі павінны быць загароды, іх вышыня, — патлумачылі ў Ленінскім ЖРЭУ. — Заканадаўствам наогул не вызначана, што павінна быць у месцах выгулу сабак, але там выразна прапісана, што такія месцы павінны быць. Калі вы ўбачыце на такіх пляцоўках нейкія прыстасаванні для падтрымання сабакам формы, то гэта справа рук выключна добраахвотнікаў, якія спрабуюць самастойна зрабіць нешта зручнае для сваіх любімоўцаў.

Хоць было б справядліва, калі б падатак «на хвост» ішоў не ў агульную скарбонку, а на стварэнне ўмоў для саміх жа чатырохногіх. На гэтыя грошы можна было б рабіць цывілізаваныя пляцоўкі для выгулу сабак і прытулкі для бадзяхных жывёл. Напэўна, у Беларусі няма населенага пункта, дзе б не бадзяхліся пушыстыя беспрытульнікі. Іх па-чалавечы шкада, бо яны чакаюць ад нас дапамогі. А іх адлоўліваюць і знішчаюць. І гэта бесчалавечна. Мы павінны быць адказныя за тых, каго прыручылі.

Нэлі ЗІГУЛЯ.

Фота Анастасіі КЛЕШЧУКА

Які гаспадар, такі і гадаванец

На пачатак года ў Гомелі афіцыйна было зарэгістравана звыш 4,5 тысячы сабак і 2,6 тысячы катой. Кожны з іх уладальнікаў падчас рэгістрацыі ў сваіх ЖЭУ і РЭУ быў азнаёмлены з санітарнымі, ветэрынарнымі правіламі ўтрымання хатніх жывёл і атрымаў на свайго чатырохногага сябра адпаведны жэтон і пасведчанне.

Намеснік начальніка жыллёвага аддзела КВУП «Гомельская гарадская ЖКГ» Наталля БЫРКОВА кажа, што для забеспячэння поўнага ўліку хатніх жывёл, якія жывуць у шматкватэрных дамах, жыллёва-эксплуатацыйнымі арганізацыямі штомесяц праводзяцца рэйдавыя правэркі:

— Летас спецыялістамі КЖРЭУП чатырох раёнаў Гомеля было праведзена амаль 400 праверак па выяўленні незарэгістраваных сабак і катой. Таксама ўладальнікі патэнцыйна небяспечных парод павінны прад'явіць даведкі пра іх навучанне. Мы звяртаем увагу і на факты выгулу сабак, якія не адпавядаюць правілам утрымання. Па выніках праверак выдадзена амаль 2 тысячы прадпісанняў і складзена 400 пратаколаў аб адміністрацыйным правапарушэннях.

Калі вельмі хочацца завесці бультэр'ера ці мастыфа, з сабакам байцовай пароды давядзецца прайсці абавязковае навучанне ў КУП «Спецкамунтранс». Інакш яго не зарэгіструюць. У тым выпадку, калі гаспадар не жадае ставіць свайго любімца на ўлік, адмаўляецца выплачваць падатак ці дапускае парушэнне правіл утрымання, яго могуць прыцягнуць да адміністрацыйнай адказнасці.

Дарэчы, у Гомелі існуе толькі пяць спецыяльных пляцовак, дзе гадаванцы могуць добра размяцца. І гэтыя тэрыторыі ствараюцца для трэніровак жывёл, а не як месца, дзе яны спраўляюць натуральныя патрэбы, нагадвае спецыяліст:

— Той, хто завёў сабаку, абавязаны і прыбіраць за ім. Не трэба забываць і пра ланцужок. Для сабак буйных парод абавязковы аксесуар — наморднік. Каб выключыць усялякія непрыемныя сітуацыі, да ашыўніка павінен быць прымацаваны жэтон. Безнаглядныя сабакі і каты, у тым ліку з ашыўнікамі, жэтонамі і ў намордніках, падлягаюць

адлову. Пры гэтым абавязковае чыпананне хатніх жывёл існуючым заканадаўствам не прадугледжана.

Як расказала **начальнік фінансавага ўпраўлення Гомельскага гарвыканкама Алена РАДЧАНКА**, грошы, якія грамадзяне выплачваюць у якасці падатку, збіраюць КЖРЭУПы, потым яны ідуць у гарадскі бюджэт і накіроўваюцца на ўтрыманне КУП «Спецкамунтранс».

Дарэчы, на гэтым тыдні міліцыянеры ўстанавілі асобу гамяльчаніна, які 28 жніўня зайшоў у салон тралейбуса № 20 са стафтэр'ерам без намордніка і з ланцужком, намотаным на ашыўнік.

Калі людзі папрасілі грамадзяніна прытрымаць свайго сабаку, мужчына адрэагаваў неадэкватна. Ён пачаў абражаць пасажыраў і пагражаць ім. Сведкі інцыдэнту звярнуліся ў міліцыю і перадалі праваахоўнікам запісанае відэа.

Супрацоўнікі аддзела ўнутраных спраў адміністрацыі Савецкага раёна Гомеля знайшлі неадэкватнага пасажыра. Высветлілася, што 29-гадовы беспрацоўны гамяльчанін больш чым 30 разоў прыцягваўся да адміністрацыйнай адказнасці, галоўным чынам за парушэнне правіл дарожнага руху і знаходжанне ў грамадскім месцы ў стане алкагольнага ап'янення. Акрамя таго, ён быў асуджаны за згвалтаванне.

Вядома, што суседзі неаднаразова звярталіся да гаспадара стафтэр'ера з просьбай выкарыстоўваць наморднік, але ён ігнараваў просьбы. Як расказаў **афіцыйны прадстаўнік УУС Гомельскага аблвыканкама Віталь ПРЫСТРОМАЎ**, у дачыненні да грамадзяніна за парушэнне правіл утрымання хатніх жывёл складзены адміністрацыйны пратакол.

Трэба памятаць, што паводле артыкула 15.47 «Парушэнне правіл утрымання хатніх і (ці) драпежных жывёл» Кодэкса Рэспублікі Беларусь аб адміністрацыйных правапарушэннях можна атрымаць салідны штраф — ад адной да пятнаццаці базавых велічынь. Калі парушэнне пацягнула прычыненне шкоды здароўю людзей ці маёмасці — ад дзесьці да трыццаці базавых велічынь ці адміністрацыйны арышт.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

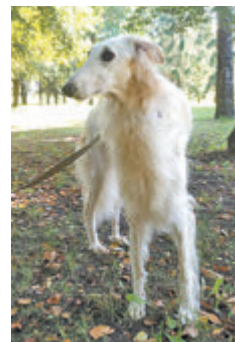

Ці хапае ў Мінску пляцовак для выгулу жывёл?

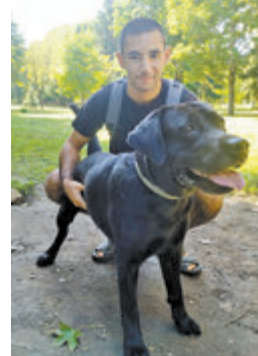
З гэтым пытаннем мы прайшліся па вуліцах Першамайскага раёна. Менавіта тут знаходзіцца шмат паркаў і ўзлессяў, дзе вельмі часта можна сустрэць гаспадароў хатніх жывёл. Чаму тут, а не ў спецыяльна вызначаных месцах, — даведаецца далей.

Алена, гаспадыня Аксель:

— У нашым раёне насамрэч шмат паркаў, таму выйсці на шпацир з сабакам ёсць куды. Канешне, такія месцы не прызначаны для гэтай справы, але і мне, і Аксель тут утульна і камфортна. Ведаю адну спецыяльную пляцоўку для выгулу жывёл, але яна знаходзіцца адносна далёка ад дома, а гэта нязручна. Да таго ж я ўзяла сабаку ў даволі вялікім узросце, відаць, ён прывык адчуваць сябе вольна, таму я не баюся яго адпуская. За сабакам заўсёды прыбіраю.

Арцём, гаспадар Норыса:

— Я лічу, што ў Мінску не хапае месцаў для выгулу жывёл. Навокал толькі дзіцячыя пляцоўкі і паркі. У некаторых месцах нават шылдачкі стаяць: «Нельга выгульваць сабак!» А куды мне яго выводзіць? Таму тут і ходзім.

Ірына, гаспадыня Рычы:

— Пляцовак не хапае ад слова «зусім». А калі і ёсць, то яны не абсталяваныя як трэба. Таму і давядзецца гуляць у парках. На дзіцячыя пляцоўкі мы не ходзім: гэта няправільна. Хоць я і заўсёды прыбіраю за Рычы, не ўсе робяць так. Да таго ж вялікія сабакі павінны быць у намордніках.

Соф'я Міронаўна, гаспадыня Гара:

— З Гарам гуляем па дварах ды ў парках. А дзе яшчэ? Калі ў парку яшчэ нармальна на гэта рэагуюць, то каля двароў у людзей узнікаюць пытанні. У каго дзеці, у каго больш вялікія сабакі. А я за яго баюся, ён у мяне маленькі і вельмі добры, нікуды не ўлазіць. Знайшла яго гады чатыры таму, з таго часу і не расстаёмся.

Аляксандр, гаспадар Сцяпана:

— Спецыяльных месцаў не хапае. Ёсць толькі адна пляцоўка, але далёка. Хацелася б, каб бабудаваў хоць па адной пляцоўцы на кожны раён. Таму што давядзецца гуляць у дварах, у парках. Мы заўсёды прыбіраем за Сцяпанам, але не ўсе гаспадары аднолькава, а тут гуляюць дзеці.

Маргарыта ГАЙДАРЖЫ, студэнтка 4 курса факультэта журналістыкі БДУ.